

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. oktober 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0678
Dok.: RAJ40731

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1165 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. september 2008.

Lene Espersen
fg. justitsminister

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1165 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 23/6-08 fra Tom Olsen, København K, vedrørende sindslidelser og stofmisbrug, jf. alm. del – bilag 609.”

Svar:

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om den konkrete sag vedrørende besiddelse af euforiserende stoffer, som omtales i henvendelsen fra Tom Olsen.

I henvendelsen rejser Tom Olsen mere generelt spørgsmål om behandlingen af personer, der er afhængige af medicin mv. mod f.eks. angst og søvnløshed.

Justitsministeriet kan oplyse, at forbuddet mod at modtage og besidde euforiserende stoffer som udgangspunkt ikke omfatter personer, der f.eks. modtager midlerne i henhold til en recept udfærdiget efter de gældende reglerne herom eller som led i en behandling modtager midlerne fra en læge mv., jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 749 af 1. juli 2008 om euforiserende stoffer.

Med hensyn til straffen for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug kan det oplyses, at der i medfør af lov nr. 526 af 6. juni 2007 (Højere bøder i narkosager) med virkning fra den 1. juli 2007 er sket en skærpelse af bødeniveauet i sådanne sager.

I forbindelse med lovændringen er der samtidig åbnet mulighed for også i gentagelsestilfælde at undlade at straffe med bøde, men i stedet anvende advarsel som sanktion for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug, hvis sociale hensyn taler for at meddele en advarsel, og besiddelsen af stoffet er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere- og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer, jf. også § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov om euforiserende stoffer.

Det er som nævnt en forudsætning for at anvende en advarsel som sanktion, at gerningsmandens sociale forhold taler for det. Det vil efter forarbejderne i almindelighed være tilfældet, hvis den pågældende f.eks. modtager kontanthjælp eller førtidspension og ikke har anden indkomst eller en opsparing af en vis størrelse.

Det er som nævnt endvidere en betingelse for meddelelse af advarsel, at brugen af euforiserende stoffer er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere- og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer. Dette indebærer efter forarbejderne, at der som hovedregel kun kan meddeles advarsel til personer, som igennem år har opbygget en så stærk afhængighed af hårde stoffer, f.eks. heroin, kokain eller amfetamin, at de bruger disse stoffer dagligt. Er dette tilfældet, kan der også meddeles en advarsel som sanktion over for en sådan stofmisbruger, der ulovligt besidder andre stoffer, f.eks. hash, til eget forbrug.

Hvis personer med særlig lav indtægt i øvrigt bliver straffet med bøde f.eks. for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, kan bøden – hvis den pågældende fremlægger dokumentation for sine indtægtsforhold – nedsættes til det halve. Efter Rigsadvokatmeddelelse nr. 6/2006 om sanktionspåstande mv. i narkotikasager kan bøden således nedsættes til det halve, dog mindst 300 kr., hvis den pågældendes indtægt udgør mindre end ca. 137.100 kr. om året.

Med hensyn til det, der er anført i henvendelsen om mulighederne for at få ordineret tilstrækkeligt medicin mv., har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der har udtalt følgende:

”Både Sundhedsstyrelsen, Lægemiddelstyrelsen og ministeriet har gennem de senere år, via vejledninger og informationskampagner over for lægerne været med til at øge lægernes opmærksomhed om brugen af sove- og nervemedicin. Indsatsen har betydet, at danskernes forbrug af sove- og nervemedicin er faldet – og ikke mindst, at der er kommet færre nye brugere af disse midler.

Ministeriet skal dog gøre opmærksom på, at det aldrig har været hensigten med initiativerne at forhindre, at personer, som har et fagligt velbegrundet behov for behandling med sove- og nervemedicin, fortsat kan få den nødvendige behandling. Sundhedsmyndighederne er også opmærksomme på, at der er stor forskel på, hvordan indsatsen kan tilrettelægges over for henholdsvis unge nye brugere af sove- og nervemedicin og ældre brugere, der gennem flere år har taget benzodiazepiner. I nogle tilfælde er der behov for, at ældre brugere kan fortsætte med at tage disse midler.

Ministeriet skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at kommuner og regioner kan tilbyde behandling til personer, der er afhængige af sove- og nervemedicin. I øvrigt har alle landets praktiserende læger i foråret modtaget materiale fra et institut, der hedder ”Institut for Rational Farmakoterapi”, med forslag til, hvordan lægen bedst kan hjælpe personer, der er blevet afhængige af sove- og nervemedicin.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.